

чны придобыты тѣ познанія; да управямы воля та благоразумно, както изискува честность та и благоразуміе то и да вършимъ съ вниманіе и безъ помайваніе работытѣ, които тіе ни наричватъ, безъ да са увличямы никога и николко нито отъ лѣнность, нито пакъ отъ бързотж.

6. Слабости душевны.

Има и нѣкои слабости на душята, за които наши тѣ къмъ нея длѣжности изискуватъ да ги знаймы за да можемъ да ги отбѣгваме. Нѣкои отъ тѣхъ са отнасятъ на ума' а други на волята. Слабости тѣ които са отнасятъ на ума', сж невѣжество то и заблужденіе то; а слабости които — на волята, сж лошевины тѣ и безредны тѣ страсти. Тѣзи-ка Слабости длѣженъ е сѣкъ да прилѣжява сѣкакъ да ги искоренява отъ душята си.

Невѣжество то или неученіе то са искоренява, ако внимаваме и прилѣжяваме да изучимъ онѣзи работы, които е полезно и потребно да ги знаймы; а заблужденіе то са изглажда и очистя, ако са научимъ да сждимъ и да мыслимъ право за сѣко нѣщо, и ещи повече ако са приучимъ да не сждимъ за таквызи работы, които незнаймы, и пакъ да испытваме работы тѣ по тѣнко, прѣди додѣ не смидали за тѣхъ мнѣніе.

Лошевины тѣ пакъ, които са раждатъ отъ обичай, исчистятъ са, ако са приучимъ да правимъ вынжги добры работы, и ако неправимъ никога нищо таквози, за което свѣсть та може да на изо-